

KONCERT U VAŠEM STANU

Piše:
Dušan Dragović

Pojačivač, kao osnovni element u lancu Hi-Fi uređaja, više nam nije nepoznаница као u početku ove rubrike. Doduše, svjetski eksperti, kad govorile o pojačivaču — osobito u posljednje dvije godine — potresani groznicom i konfuzijom u ratu koji se vodi između tri sistema kvadrafonije, izjavljuju, poput Voltera u »Mikromegasu«, da se slažu u dva-tri pitanja koja razumiju, ali ne i u dvije-tri tisuće pitanja koja ne razumiju. Ali, neka vas to nimalo ne uznenimira! Svaki izlazni pojačivač (bio on mono ili stereo) ima svoju »osobnu kartu«. Dovoljno je ono što sade znate da je prečitate, i to barem ončetiri osnovna podatka iznje. Da ih rekapituliramo!

1) Frekventni opseg n. už od 20 Hz — 20 kHz s odstupanjem od linearnosti ne veći od ± 1 dB.

2) Harmonsko izobličenje u čitavom frekventnom opsegu, a ne samo kod 1000 Hz, ne veće od 0,1 posto.

3) Odnos šum-program ne manji od 70 dB. Bilo bi bolje da je veći od 90 dB.

4) Izlazna snaga stereo pojačivača, kad su uključena oba kanala, ne manja od 35 W + 35 W — sa 8-omskim zvučnicima (tim, što se ovaj brojčan iznos odnosi samo na KONTINUIRANU ili sinusoidalnu snagu, a nikako ne na lažno veću tzv. »dinamičku« ili »muzičku« snagu).

Ako ste u proteklih 11 nastavaka naše rubrike pažljivo pratili objašnjenja i razloge ovako strogo postavljenih Hi-Fi normativa, možete sa sigurnošću izabrati izlazni pojačivač za svoju sobnu reprodukciju glazbe. Pa, ako je ponešto i ostalo nerazumljivo, ili nedo-

KAKAV POJAČIVAČ?

Teoretska objašnjenja i praktične upute kako se koriste Hi-Fi uređaji

voljno objašnjeno — nije glazbi. Ali, mora se priznati da je napredak u izboru Hi-Fi sistema samo na osnovi osobnog slušnog iskustva s uređajima za Hi-Fi reprodukciju glazbe ne znaju točno što je to decibel, vat, Herz... Oni zbog toga nista manje ne uživaju u

prodati onom drugom koji kreće istom Hi-Fi stazom — da bi se ustvrdilo što dobro zvuči, a što ne. Svrha je ove rubrike u pravo u tome da vam uskrati ta skupa eksperimentiranja, i da vas odmah na startu dovede do najboljeg izbora. Stoga, ako i niste sve razumjeli, pridržavajte se ovde performansa. I štogod izbrali — nećete pogriješiti!

Dakako, samim tim što se ovde govori uporno i posebno o izlaznom pojačivaču, opravданo se namaće zaključak da se u idealnoj Hi-Fi kombinaciji odvojeni prepojačivač i pojačivač stavljuju ispred integriranog pojačivača. No, ma se nećemo posebno baviti tom prednošću, to prije što su najnovija rješenja (McIntosh, Sony, Linsley-Hood i dr.) integriranih pojačivača nadmašila gotovo sve nedostatke starih cijevnih i raznih tranzistorских pojačivačkih integracija. Ipak, tretirat ćemo prepojačivač kao odvojeno elektronsko tijelo, kako bi se jasno i neovisno od pojačivača lakše opisale, a time i lakše uočile njegove specifične performanse. Jer, u najviše sluđeva nemaju nikakve veze s izlaznim pojačivačem.

Dvije stvari već na prvi pogled dokazuju tu razliku. Prvo, sve komande, s pomoću kojih diskofil korigira reproducirani zvuk — jačinu — isticanje ili prigušenje visokih i dubokih tonova, izjednačavanje lijevog i desnog kanala itd. — nalaze se na prepojačivaču. Na pojačivač diskofil nema nikakvog utjecaja. I drugo, izlazni signal prepojačivača mjeri se VOLTIMA, a polačivača u vatima. Cesto se može naći na izraz »naponski« ili »voltage« prepojačivač. O njegovim performansama i idućem broju.

SONY TA-1140 je jedan od vrlo dobrih integriranih pojačivača. 40 W + 40 W (8 om) izlazne kontinuirane snage. Harmonsko izobličenje manje od 0,1 posto. Frekventni opseg 10 Hz — 200 kHz s ne-linearnošću od svega —2 dB (u dijelu pojačivača) i 15 Hz — 80 kHz, —2 dB (u dijelu prepojačivača).

Jedan od najboljih supersnažnih američkih izlaznih pojačivača, DYNA STÉREO 400, plasiran na tržište prije pola godine, može se dobiti u formi kita za svega 400 dolara. Ima 200 W po kanalu, na 8 om. Izlazna snaga može se limitirati na 4 manja nivoa, već prema tome kakvi su zvučnici priključeni: 20, 40, 80 i 120 W po kanalu.